

handles paa Torvet, saafremt de paagældende Varer ikke ere Genstand for Frihandel. Vi have set saa mange forunderlige Ting af Kommunalbestyrelserne i Købstæderne med Hensyn til disse Forhold, at jeg ikke kan paa Forhaand være tilbøjelig til at slutte mig til disse Vedtægter. Jeg skal nævne en anden Ting, som ligeledes forekommer mig betænkelig. Den nedsatte Kommission og den højtærede Indenrigsminister, som har sluttet sig til Kommissionens Flertal, nære en ganske overordentlig Tillid til Fagprøver og Eksaminer, medens den forrige Taler dog stillede sig lidt mere skeptisk dertil. Jeg maa sige, jeg gaar noget videre end det ærede Medlem. Jeg mener, at den Tiltro, som Kommissionens Flertal nærer til Eksaminer og til Fagprøver, har i den Tid, jeg har levet, kun haft et Sidsestykke, og det er Agitationen for Volta-Korsjet. Jeg maa sige til mine Kolleger i denne Sal, at det er min fulde Overbevisning, at en Mand vil have samme Nytte af at bære et Buksebaand i Strømpefastet eller paa Skulderbladet som af at gaa med et Volta-Kors; men det er vist og sandt, at Avertissemmentet derom har indbragt sin Mand $\frac{1}{4}$ Mill., og der er saa Avertissemmenter, som i den Grad fortjene at blive læste og slaaede op for at sprede Kundskab i de følgende Slægter om, hvorledes man kan blive rig. I Aftes, da jeg sad og drak en Kop Kaffe og tænkte over denne Næringslov, var jeg saa heldig at se et saadant Avertissemment. Jeg vil ikke udbede mig Formandens Tilladelse til at læse det op, hvad det ellers fortjente; men det burde virkelig ombeles til ærede Medlemmer eller ansøres i Motiverne til Lovforslaget. Det maa dog være mig tilladt ganske kort at omtale det. Avertissemmentet hidrører fra en Mand, der virkelig skriver godt for sig; han skriver egentlig bedre end Kommissionen. Han hedder Hans Hansen i Kattrup ved Aarhus, og han skriver, at Volta-Korsjet har haft en vidunderlig Virkning for ham. Før den Tid led han og hans Hustru baade af indvendige og udvendige Smertes, men da hun fik Korsjet, saa gif det fremad med hende, og saa først kom Sønnen sig og blev hensat i en blid og frolig Søvn. Efter at Manden ogsaa havde faaet denne helbredende Amulet, fik han ogsaa Lindring for sin Hoste og en blid og rolig Søvn. Jeg mener, at den Mand har set rigtig paa den Sag. Han har set rigtig paa, at det, der bliver bundet ved Fagprøver, er først og fremmest en blid og rolig Søvn. Vi skulde denne Mand Tak for hans klare Opfattelse af Sagen, og hans Avertissemment egner sig virkelig til at følge med som Bilag til Lov-

forslagets Motiver, thi det er efter min Mening en fuldstændig Overtro, som der her næres til Eksaminer og til Duellighedsprøver. Det er jo en sikker Sag, at i den Tid, vi have haft Næringsfrihed, er Haandværket gaaet frem, er Duelligheden inden for Haandværkerklassen bleven større og større; efter min Opfattelse er det Nar for Nar blevet mere og mere dueligt og kunstforstandigt. Der er vistnok ingen Periode i den senere Tid, hvor det er gaaet mere frem end under Næringsfriheden. Men dertil kommer, at det er min fulde Overbevisning, at de Folk, der forhandle de flette Haandværksfrembringelser, ere de dygtigste Haandværkere. Der er maaske dem, der mene, at det er Bagtalere, der udbrede saadant, men det er min fulde Overbevisning, at det er ikke de daarlige Haandværkere, men de mest begavede og de duelligste inden for Haandværket, der forhandle de fletteste Varer og etablere de største Humsbudsforetninger. Andre kunne have en anden Mening, og jeg vil ikke støde nogen, men jeg vil kun forsvare min egen Anskuelse, som jeg tror er fuldkommen rigtig. Men dertil kommer: hvor skal dette med Eksamen ende? For det første vilde disse Bestemmelser kunne omgaaes navnlig ved Aktiefelstaber og den Slags. De ville kunne undgaaes paa den mest uforstammede Maade. Der er noget, der hedder Straamandsinstitutionen; den er ikke forbudt her. Man vil sikkert finde Midler til at indføre noget saadant, og for Sagførere vil det blive en ganske lukrativ Forretning, efterhaanden som det ny København og navnlig Frihavnen kommer til at trække udenlandske Aktiefelstaber hertil, og Handel og Industri gøre København til en Stapelstad. Vi haabe jo alle, at det vil gaa godt; men saa forstaar jeg ikke, at der i Næringsloven foreskrives en Skranke for de Folk. Det vil være noget i Lighed med, at en Forening paa en Gang agiterer for at gøre Landet til et Turistland og samtidig bestræber sig for at forbyde enhver som helst Forlystelse i Landet; Folk ville vist ikke rejse til Udlandet for at blive mere hypokondre, end de i Forvejen ere. Det er at gribe Tingen urigtigt an. Paa samme Maade forekommer der mig at være en Modsigelse mellem Frihavsbevægelsen og den dermed i Forbindelse staaende Tendens, der i Højre og Venstre griber enhver Anledning fra udenlandske Kapitalmagter eller Aktiefelstaber, om at flytte til København og gøre noget ud af Byen, og saa det, at Lovforslaget indskrænker Udgangen dertil paa enhver Maade. Men, som jagt, det kan være meget godt paa sin Maade, thi jeg tror nok, at man skal finde Midler til